

ȘINTEI, ANIMA ȘI LITERATURA.

Nr. 5.

MERCURIU, 9. FEBRUARIU

DIKȚIONARIUL ȚERMANO-ROMÂN

алз DD-лоръ Г. Баридъ ши Г. Мънтеанъ.

Ачестъ дикȚionarîș се афлъ ка де 1 лъвъ дн-коче дн тьнле пьвлкъвлъ. Е де презьтъ, къ филологий пострй воръ свъзне ачестъ карте ла о реченсийне дрептъ ши днгръ шикъ пьртиниторе. Днгръ ачееа маî пайте де а не сосî реченсийнле алтора, сокотинъ къ есте къ дрептълз ка съ аскълтъмъ не дншиî азкторй ворьиндъ деспре ачестъ а лоръ днгрениндере дн префаца кърдеî. Ачееаш сьпъ ашеа:

„Префацъ.”

Ноî днгренирсертъ лъкрарае ши тнърпуреа ачестъî дикȚionarîș Țермано-ромънъ днгр'о епохъ, не къндъ снмъвлъ постръ не свъзнеа къ, дкъкъ дела пенъшърателе ши тьлгъ апъетъореле ностре окънъдншн дн сьера днгръ кареа не афлъмъ, не маî рьмънеа. бре лнбере днкъ ши негръ скрпсъ ши тнърпгъ де кърди, апоî пî с'ар фî къвенгъ а не окъна къ орпче алтъ карте, дкъгъ къ зьпъ дикȚionarîș Țермано-ромънъ, деспре каре се потеа презънне зшоръ, къ ачелашî тревъеа съ фие комънъсъ ши пншгъ атъгъ де внне, прекътъ съ не ногъ репресънта лнмба ностръ ла пьвлкъвлъ чель таре алъ Țерманеî днгръ тогъ авъднî ши фршъсеца са де асгъзî, нъ нъмаî де вокавлъе, чî пî тогъодатъ де idioticîши ши фрасе кълесе ши репродъсе днтокма прекътъ ле чере ценнълз лнмбеî. О провлетъ ачестъ, ла а къреî деслегаре кредомъ къ се череа къ тогълз алте пьтерî, прекътъ ши зьпъ шпъ де ашî. Маî дн скъртъ, ноî амъ фостъ къ атъгъ маî пьдннъ аплекадî а днгренинде токма не тнмъвлъ къндъ амъ днгренинсъ комънъспереа ачестъî дикȚionarîș (Маръш 1852), къ кътъ ведемъ, къ де о парте апъкасе а се тнърпî дн Брашовъ Вокавлъарнълз ромъно-Țерманъ алъ Дншî

Andreîș Iser (Țерманъ де пангере). Кътъ ши патръ коле днн вокавлъарнълз д-сале Țермано-ромънъ днкъ нела 1848 ашî дн типографн дншî Ioanș Gbîit, прпн кареле ера съ се ши контнне тнърпуреа лшî; еаръ де алтъ парте се дншгъндасе ши епн-реа ла лътннъ а Вокавлъарнълзî Țермано-ромънъ комънъсъ къ тьлтъ остепенъ де рьпос. професоръ де фснкъ Dr. Teodorъ Стаматî дн Iашî. Орпчине пьтеа сокотî, кътъкъ ачестеа дбъ дикȚionarîș deo-камдатъ воръ дндестъла черпнделе пьвлкъвлъ; ши къ ар фî де прпосъ а маî фаче комънърпндъ днкъ ши къ зьпъ алъ тревъеа не зьпъ тнмълз, къндъ тогъ къмънълз лнтературеî ностре сешъна а фî пьръсгъ де кълтнвъторй еî парте днсъстадî профандъ, парте къфъндадî къ тогълз дн грпжелъ вндеî.

Къ тоге ачестеа нъ шгннъ къмъ тревъî съ се дншннъскъ ши асгъдатъ асурпне зьпъ карпдъ алъ зрсгетî. Дн. Iser скрпсе дела Бъкърештî, ка манъскрпнтълз дикȚonarîșлзî съъ съ се îа днн тьна съсъ нъмнтълзî типографъ; днпъ ачееа днлз вьндъ не ачелаш Дншî Psdолоъ Orghdanъ къ кон-днцнне ка дншî сълз деа ла тнпаръ. Дн. P. Orghdanъ грпмисе ачелъ манъскрпнтъ дн а. 1851 ла Снвнш кътръ DDшî Пълз Васнч, Флорнънъ Аронъ ши Andreîș Мъръшанъ къ ачелъ рьгаре, ка ддлоръ съ внневоîескъ алъ свъзне ла о реченсийне филологнкъ. Днпъ кътева лшн манъскрпнтълз се реп-торсе дела съсъ нъмнннî поштрй амншî къ ачел зпнкъ рефлеснне, ка дкъкъ Дн. Orghdanъ рьмъне статорнкъ не лънгъ сконълз де а тнърпî десъ а-тннълз дикȚonarîș, съ дндшлече маî знтелъ не зьнъл днн съскрпннî аî фаче тьнар о коректъръ пьтрънзетъоре. Ашеа манъскрпнтълз къзъ дн тьна лшî Г. Баридъ, кареле касъ челе патръ коле тнър-пуре ла 1848, днпъ ачееа днченъ а кореде не кътъ днлз сьфериа тарпннле манъскрпнтълзî ши ретнърп-челе дннтъî дбъ коле. Днгръ атъта къноскъ ши еднторълз, къ ар фî тьлгъ маî фолоситоръ а дель-

тѣра тотъ манскриптъ азъ ми а комичне дикциона-
риѣ азъ дин пох, дусъ фъръ а маі стріка ми а дѣа ѡръ
челе дѡъ колае тнѣрїте. Деѣи дѣвї ренѡрсе ма-
нскриптъ азъкторѣзі съъ; еаръ къ пої пнїні ла
дѣвоїѣлъ нѡъ.

Ачестеа азъ фостъ де лїнсъ а се премїте дин
маї мѣате кѣсе, еаръ маї вѣртосъ нентрѣ ка съ
се кѣнѡкъ, кѣмъ прїн челе дѡъ колае нѣмаї
коресе дѣнъ нѣгїндъ, еаръ нѣ комїссе де
пої, মেগদা কম্বনপেরেї дикционариѣзі днї лѣсе
зѣа дрѣмъ, дѣла каре не ера преа несте тѣнъ а
не авате дѣнъ кѣмъ амъ фї воїтѣ; маї дѣколо, къ
дѣнѣрїе нѣмелорѣ нѣфїндъ афїнте дн манскрип-
тъ азъ Дѣвї Ісер, ла партеа ромѣнѣскъ, нїчї нѡъ
нѣ маї венї а ле алѣтѣра, чеа че дѣсъ нѣ
кредѣмъ съ смїнтѣскъ днѣрѣ нїмїка не днѣрѣвї-
зорѣ азъ ачестѣї дикционариѣ, кареле дин грѣматїка
ромѣнъ ва фї афлатѣ тѣкар нѣмаї алѣта, къ
реглеле дѣспре дѣнѣрїе нѣмелорѣ ла лїмѣа ромѣ-
нѣскъ свнѣ челе маї нѣдїе нї маї сїмїле дин
лѣте, кѣчї еле се днѣторѣ маї мѣлт нѣмаї не
лѣнъгъ термїнѣдїнїле ж, ѣ, е. Кѣ тѡте ачестеа
кѣндъ ар фї съ ѡсъ о а дѣа едїѣїне а ачестѣї
дїкционариѣ, н'амъ лїнѣї а афїде нї дѣнѣрїе нентрѣ
маї мѣлтѣ днѣмѣнъ а днѣнѣторїорѣ стрїнї.

Днѣр'ачеаа провїлема нѡстрѣ прїнѣїалъ не
кареа не провїсерѣмъ а о дѣслега днѣрѣ ачестѣ
дїкционариѣ нї ла каре свнѣсерѣмъ не тѡте челе-
мѣте, а фостъ ка, не лѣнъгъ кѣлѣдереа не нѣтѣ
с'а потѣсъ дн кѣрес де 2³/₄ ані маї стѣдїѡсъ а
нѡрѣлорѣ сѣъ адектъ материалѣзі лїмѣеї съ аѣ-
нѣнѣ дѡкъ нї дин ідиѡтиѣї лїмѣеї, не кѣтѣ се
нѡбѣ нїнї мѣлї фъръ о прѣ мѣлтѣ днѣтѣрке нї
сѣнѣтїре а кѣрѣї, съ репрѡдѣчѣмъ фраселе дѣр-
маде къ фрасе кѣратѣ ромѣнѣнѣтї. О днѣрѣпрїнѣ
ачѡста, а кѣрї дѣслегаре нѡъ нї се нѣрѣ а фї де
чеа маї маѣ днѣсннѣтѣте нентрѣ тодї аѣїа,
карїї азъ де а традѣче дин лїмѣа дѣрманъ дн чеа
ромѣнъ, къ атѣтѣ маї вѣртѡсъ, къ кѣтѣ дѣнїлѣ
ачесторѣ дѡъ лїмѣї есте ѡбрѣе стрїнѣнъ нѣлѣ де
алѣлѣ, прѣкѣмъ дѣспре ачестѣ аѣвѣрѣ се нѡге
кѡнѣїде орїкаре ва фї авѣтѣ ѡкасіне де а тра-
дѣче тѣкар зѣа сїнѣрѣ парѣграфъ дин дѣрманъ
днѣрѣ а нѡстрѣ. Маї вѣртѡсъ жѣнїмеа нїкола,
сгїкѣ сїмѣте ачестѣ рѣъ не тѡтѣ мїнѣлѣ нї дѣлѣ
сїмѣте маї грѣъ дѣкѣтѣ ла днѣвѣдѣреа орї кѣтрѣ
лїмѣї дин челе кѣлїватѣ аѣронене, прѣкѣмъ есте
їталїанъ, франѣзеа, спанїѡла, кїарѣ нї енглѣзѣска.
Дин зѣче фрасе дѣрманъ авїа веї аѡла зѣа не кареа
съ о нѡдї традѣче ромѣнѣнѣте дин кѣвѣнѣтѣ дн кѣвѣнѣтѣ

фъръ а сѣлѣїѣ нї а стрїка тотѣ днѣделескѣ, кѣмъ
нї а вѣтѣма сѣлѣтѡскѣ азѣа дн модѣлѣ челе
маї нѣнѣлѣкѣтѣ; кѣндъ дин кѡнѣгрѣ традѣчереа дин
їталїенѣнѣте орї франѣзоенѣте нентрѣ ромѣнъ есте
нѣмаї о жѣкѣрїѣ не лѣнъгъ чеа дѣрманъ. Деѣи
ера нї есте о трѣвїнѣдѣї імѣератїѣ нентрѣ пої,
ка ромѣнѣлѣ ла традѣчереа дин дѣрманъ сѣ'нї
кѣнѡкъ ѡбрѣе вїне ідиѡтиѣїї лїмѣеї саде, нентрѣ
ка съ нѣ нї о дѣа жѣртѡъ, чї съ традѣкѣ къ фрасе
кѡрѣснѣнѣзетѡре дѣнїлѣї лїмѣеї саде, прѣкѣмъ фѣче
франѣозѣлѣ, їталїанѣлѣ н. а, кѣндъ се аѣнѣкъ а
традѣче дин алѣтѣ лїмѣъ нї аѣмѣе дин дѣрманъ.
— Де не-амъ ажѣнѣсъ пої ачестѣ скѡнъ, де амъ
арѣтѣтѣ къ лїмѣа ромѣнъ есте кѣнѣче де а ре-
прѡдѣче орїче ідѣѣ, орїче фрасѣ, ідиѡтиѣїѣ, прѡ-
дѣче орї че ідѣѣ, орї че фрасѣ, ідиѡтиѣїѣ, прѡ-
верѣъ стрїнѣнъ къ алѣтеле кѡрѣснѣнѣзетѡре кѣратѣ
ромѣнѣнѣтї, лѣсъмъ дн жѣдѣката крїтїчїлорѣ атѣтѣ
кѡнѣдїѡналї кѣтѣ нї стрїнї. Дѣстѣлѣ къ пої фѣ-
кѣрѣнѣнъ ачѣстѣ черкаре къ лїмѣа дѣрманъ че трѣче
де зѣа дин челе маї днѣвѣдїте; н'амъ дѣнѣсъ дѣсъ
дн тотѣ тїмѣнѣлѣ ачестѣ фрасеѡлѡдїа дѣрманъ-
їталїанъ дин тѣнъ, нентрѣ ка съ не кѡнѣїдѣмъ
нї не кѣлеа ачѣста, нѣнъ ла че градѣ лїмѣа ро-
мѣнъ се нѡге днѣвѣнѣї дн тѡтѣ прївїнда нї тотѣ
дѣаѣна дн кѡнѣфѡрмїтѣте къ дѣнїлѣї еї.

Дн ачѣеа че се дїне днѣр'ѡ парте де днѣвѣ-
дїреа лїмѣеї ромѣнѣе прїн кѣнїнѣте аѣнѣте, нѣ нѣ-
маї дин тѡте провїнѣдїїле ромѣнѣнѣтї, чї нї дѣнѣ
зѣнї скрїпторї маї зѣнї, сѣъ нї нѣлѣсѣнѣте дѣнѣ
анѡлѡгїѣ, нѣ не днѣѡсѣрѣмъ днѣрѣ нїмїка а не
дїнѣ де реглеле стрѣвѣнѣлѣї Квїнтїлїанъ*), кѣмъ
нї де есѣпѣдїнїїле нї клѣскѣлеле лїї челе днѣ-
лѣге.***) — Днѣрѣ нѣстрѣреа сѣъ шѣрѣдѣреа нѡр-
бѣлорѣ стрїнѣ аскѣлѣтарѣмъ тотѣ не ачѣлѣ дѣскѣлѣ

*) De Institutione oratoria, C. VI. Sermo con-
stat ratione, vetustate, auctoritate, consuetudine.
Rationem praestat praecipue analogia, non nun-
quam et etymologia. Vetera majestas quae-
dam et ut ita dixerim, religio commendat. Auc-
toritas ab oratoribus, vel historicis peti solet.

**) Sed meminimus, non per omnia dici
posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimum
in locis repugnet (Ibidem). Item: Non enim, cum
primum fingerentur homines, analogia demissa
coelo formam loquendi dedit, sed inventa est post-
quam loquebantur, et notatum in sermone quid
quo modo caderet. Et: Nihil est odiosius affecta-
tione. — Fuerit pene ridiculum malle sermonem
quem locuti sunt homines, quam quem loquantur
(Idem).

mare *) Ne este rășină nici semis de scriere a
 uestra o semn brekare de kvinte scriere, care
 de mai multe vekerî e'az prevekytă dn karnea
 ni dn scriere postre așea, dnktyz achemani faks
 parte esințială din materialul limbii, nam et
 confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra
 desunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuantur;
 este dnscă atyta mai dnkocitōrs a nș nti cș
 torni kvintylz scriybz dn formele tale, cș
 nșlyz așezi la doklyz vnde i se kvine lzî din
 natyry'. As dnșani limbă țermanș nș are ea
 atytea ni de kvinte dnvșkyte dntrșna din
 alte limbî kș totylyz scriybz? — De altș parte
 totș ce e scriybz, de care ne pștemș lincî fșrș
 ni cî o smintelș, ne amș silits a șterpe cșz chez
 nșdnlyz a le dnșrekide dn parentese, pentrș ka
 mai țyryz cș se delșțyze kș totylyz.

Aici dnscă nș potemș trađe de așvșz chea
 mai adintatș lzareaminte a dnșepștorilōrs, ka
 fșrș o strșnșz ekșamenare ni țerțetare dn tōte
 limbete latino-romanice ni cî odatș cș nș grș-
 vșky cș penșnera kvtare kvinte dntrș chele
 scriybz, pentrșkș altminteza care tīnyrș nekș-
 noskștorș de limbete franceza ni italiaana nș va
 fi anekaty a krede sure ec. kvtkș kocierș, lș-
 kvatz ni a nș ar fi magișre, dēkș nș va așla kș
 francezylz zīche cocher, loquet. Tokna pentrș
 ačēșta noi la o semn de pokazyle, care nșvșz
 akvșz se dnnea de kvtrș mlydi cșz scriybz cșz kș
 totylyz nekșnoskște, așlyndyly dn limbete ita-
 liana ni franceza, le arștarștyz komșna orișine
 dn parentese. — Ce se așnce de grečisty, tōte
 kvintete grečenyi dnvșkyte dn scrivșekime,
 prekvșt: drșny, temeiz, koravī ni. a. le so-
 kotitșz de propriētatē a postrș, ka ni kale, fșz-
 dșmlyntș, naie; eary kvintete grečenyi nōz dn.
 trșdșce dn Prinčipate dnadincș pentrș ka cș ni
 se dnvșneche limbă, prekvșt c'a dnșmlyntș prin
 terminoloșia nișeričēskș ni dnkasterialș slavikș,
 le dnșpștarștyz kș totylyz. — Terminoloșia
 nișindelōrs ni a artelōrs fie ačēșa grečēskș,
 fie latinș, o niștarștyz kam așea prekvșt o
 are limbă italianș.

Amș lzatz dn limbete latino-romane nișai
 atytea kvinte ni mai vșrtocș rșdșčini, ne kște

*) Verba aut latina aut peregrina sunt. Pe-
 regrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus,
 ut homines, ut instituta etiam multa venerunt.

șindirștyz kș amș așea neașpșratș trezindș pen-
 trș ka cș se nōz cș dnma ori ni ce idez dn limbă
 postrș; de grșmlydnșra sinonimelōrs, care dela
 o mesșrș dn cșzș mai mlytz dnvșnekș limbă de-
 ktyz o așvșz, ne amș fșeritș kș atyta mai vșr-
 točș, kș ktyz dn prīvīnșa ačēșta ne konvīcese-
 rștyz de adenyrylz kvintelōrs „Institutyly de
 „Franșa“ așlytōre dn prefața Dikșionaryly
 akademiei franșozenyi, kvtkș ori ce esprečisne
 nōz, care nș kvpīnd. idez nōz, este mai mlytz
 dnkșrvșkytrș vșvșčōș dektyz așvșz a limbēi.*)
 Mai dn skvtrș, čigitorșlyz se va konvīnșe, kș
 kvlegyndș tōtș cșzta kvintelōrs romano-latine
 prīvīte dn ačēșta dikșionary ka nōz, ačēșani ē
 mlytz mai nșdnlyz dektyz scriybnșmetele kș care
 e dnkșrvkatș limbă țermanș ni kș ačēșani cșnt
 nișai atytea, ne kște amș oșsernatș nșvș akvșz,
 kș lamșra literatorilōrs niștrīi konvīnyraș
 c'a vșvșz cșz silidī cșz dnđemnydi de ale prīvī
 dn skvīerīte sale, dn care aoi se ni nșkș oreni
 kvșt o datīnș **)

Din kvintetele vekī, cșz kvșt le nșdnlyz oș-
 solete, amș kvleșz la kște amș nșvștyz așvșz
 de 24 ani deknyz ne stvīemș limbă, ne altele
 earyni le delșțyryrytyz dnadincș, dn kvșz kș
 ni se pșryrș prē prōște, čēea che fșkșrștyz ni
 la parte țermanș ni kolo.***) Dn mai mlyte
 dnscă nșamș voitș a preveșni gșștyz nșvlykly
 alyș ni dnșestratș kș așvșz vlyz, čī nșserștyz
 vnele kvinte, despre aly kvōrs vīitorș noi dn-
 șine eramș la dnđoieł. La kvlečereza provin-
 čialistilōrs ne aștarștyz ni kș Vokavșzrylyz
 Amīkly T. Stamatī prē vīne.

Dntrș tōte amș fōștș kș lzareaminte ka cș
 respenștyz rezglaritateza grșmatikalș dn kom-
 pnșnera fșaselōrs, nș amș fōștș dnscă prē rīz-
 romī, non descendimus in hanc rerum tenuitatem,
 čī dn prīvīnșa ačēșta amș aștentatz ni dela
 tīnyz, mai vșrtocș kvnyz e niștyz, kș grșmatika

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le
 nom propre d'un objet nouveau, est un surcharge
 plutôt qu'une richesse etc.

**) Pentrșkș: Consuetudinem sermonis vo-
 cabo consensusum eruditorum, sicut vivendi consen-
 sum bonorum. Quintil. L. I, C. VI.

***) Pentrșkș: Abolita atque abrogata
 retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jac-
 tantiae. Idem.

de mi este „fundamentul oratoriei, ea днсь дн мвлте прівинде тотъ рѣшєне „un chiffre de convention.“

Дн прівинда ортографіеі пѣзте де поі овсервѣтѣ нѣмаі агѣта, къ дн прівелє дѡв кѡле ортографіа нѣ єсте а нѡстрѣ; єарѣ маі департе амѣ нѣрчесѣ а пѣзі стрѣнѣсѣ тѡте регѣлєлє ортографіче, деспре карє нѣ а маі рѣтасѣ локѣ де днпѣтѣ; днтрѣ алтеле не амѣ вртатѣ пѣрерілорѣ нѡстрє іndivіdвалє; дн вreo дѡв треі пѣнтѣрї днсь нѣ амѣ пѣзтѣ вreo регѣлѣ рїгорѡсѣ, чї амѣ рѣтасѣ невртѣтарєдї нѣлѣ ла алѣ окасїєне; дн касѣ къ днпѣче шї ортографіа єсте єзпѣсѣ ла днвоїєлї*), пої нѣ маі авєатѣ кѣндѣ сѣ аштептѣтѣ днвоїреа тѣтѣрѡрѣ; маі єнѡ єарѣшї алтеле, не карє пої нѣ нѣсєрѣтѣ врезнѣ прєдѣ таре, чї сокотїрѣтѣ кѣткѣ, haec jam inter ipsas ineptias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Дѣкѣ класїчїі romani дн вѣкѣлѣ де азѣр алѣ літератѣрєі лорѣ аз не сокотїтѣ знєлє дїфєрїнде ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et cotidie, obtineo et optineo caussa, caussa, cassus, casus divissio et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase et quasi, ae et ai, is et eis дн ценїтївї, шї о мїє алтеле; дѣкѣ еї аз днпѣтѣ єсте де ані ла дндоїєлѣ не С, Q et K, I et J, X et Cs, V et U, аної нєнтѣрѣче сѣ фїмс пої дн лѣкѣрї маі тѣрѣтє маі недандї дєкѣтѣ латїнїї, елїї шї тѡте падїєнїє модерне лѣтїнате? Сѣ не фєрїтѣ ка де тѡрте а нѣ нѣлѣгѣрї пазѣра, ценїєлѣ, стрѣктѣра іntернѣ а лїтѣкєї; єарѣ прєстє знєлє дїфєрїнде вшорє нѣтєтѣ трєчє фѣрѣ нїчї о вѣтѣтаре. Ної де єєтнѣлѣ дн термїлѣдїєнїє орѣ шї орїєлѣ шї єрѣ, дїєнє шї чѣнє аєтѣдатѣ прїтїрѣтѣ кѣндѣ не знєлє кѣндѣ не алтеле; амѣ днтрѡдѣсѣ знєорї шї днѣкєкарєа копєснѣтѡрєлорѣ, днсь нѣмаі ла знєлє кѣнїтє карє сє днчєпѣ кѣ прєпѣсєдїшї. Чї деспре тѡте ачєстєа сє пѡтє зїчє кѣ тѡтѣ дрєнтѣлѣ: adhuc sub iudice lis est; прєстє

*) Verum orthographia quoque consuetudini servit, ideoque saepe mutata est. . . Nam illa vetustissima trauseo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his nostris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus L. I. C. VII.

ачѣстєа єрєдїнда нѡсѣрѣ єстє, къ шї дн прівїнда ачєлорамї не вѡтѣ днвої пєстє пѣдїєнѣ, фѣрѣ а пєрдє зєчї де ані кѣ днпѣтє сєчї.

Прєстє тотѣ ворѣндѣ, не єзпѣнєтѣ вѣкѣрошї ла крїтїка дїрєпѣтѣ а вѣрѣздїлорѣ де літєрє, вѣ дн рѣгѣтѣ ка сѣ шї манїфєстєтє ошїнїєнєа длорѣ аєсїра лѣкѣрїєї нѡстрє; лє чєрєтѣ днсь тотѣ одатѣ, ка сѣ вїнєвоїєсѣтѣ а пѣнє ла кѣнїтѣлѣ єзѣрдїмєа тїмпѣлї шї грєз апѣсѣтѡрєлє днпѣрї днѣрѣрї, [днтрѣ карє пої амѣ фѡстѣ дндєтнпадї а копѣнє ачєстѣ дїкѣїонарїє, прєкѣтѣ шї кѣпѡєкѣтѣлѣ: Si quem dira manet sententia iudicis olim, . . . lexica conscribat . . .

Авѣтѡрїї.

ЛОГОГРИФЪ.

Єз нѣ єжїт грєкѣ де вїдѣ, дар' нѡртѣ вєстѣжїтѣ грєчєскѣ;
Кѣ онѣ пїчїѡрє лѣтєа кѣрѣндѣ о окѣлєскѣ.
Трѣїєскѣ не фѣндѣлѣ тѣрєї, дн аєрѣ шї 'н цѣтѣжїтѣ;
Дн чє'мї дѣ днсь онѣлѣ, нѣ пєрдѣ нїчї знѣкѣжїтѣ.

Ворѣєскѣ кѣ фїчїнє, кѣ проштї шї дншєрѣдї,
Кѣчї днпѣ-а тєа нѣрєрє, тѡдї оменїї єжїт фѣрдї;
Мє дѡрє днсь 'н сѣфлєтѣ шї'мї пєрє фѡртє рєз,
Вєзжїндѣ ачѣсѣ, чє фачє знѣ онѣ кѣ тїтѣлѣлѣ мєз,

Скрїїндѣ „верзї шї вєкатє," сѣ зїкѣ, къ а скрїєсѣ,
Фѣкѣндѣсє ла лѣтє де вѣрѣ шї де рїєс.
Дє'мї арѣ тѣлїа дн пѣтє ла капєтѣ знѣ пїчїѡрѣ,
Шї сѣтї стрѣтѣтє-о єловѣ, 'їарѣ сѣа маї вїнїшѡрѣ.

Ешїї дн 25. Генарїє 1855.

Дрѣтѣвѡвѣ.

NB. Чїнє лѣ' ва дєслєгєа маї кѣрѣндѣ шї маї вїнє прїмєшїтє дєлє азѡрѣ знѣ галїєнѣ днпѣрѣтєскѣ.